

ZEMPLÉN.

Hetilap, főtekintettel e megye szellemi és anyagi érdekeire.

Előfizetési ár:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt. 50 kr.
 Községeknek és néptanítóknak egész évre 4 frt.
 Bérmentlen levelek csak ismeret kezeiből fogadtatnak el.
 Kéziratok nem adtnak vissza.
 Egyes szám ára 10 kr.
 A nyílt-térben minden garmond sor díjja 20 kr.

Hirdetési díj:
 Minden egyes szó után 100 szög 2. kr.
 Azonfelül 50 „ 1 1/2 „
 „ 50 „ 1 „
 Kiemelt, diszkrét s körzettel ellátott hirdeményekért természet szerint, minden centiméter után 3 kr. számítottatik.
 Hirdetések a „Zemplén” nyomdájában vétetnek föl, s vidékről is oda intézendők.

Jegyzőkönyv.

Felvételt S.-a.-Ujhelyben 1877. december 20-án tartott zempléni megyei gazd. egyesület választmányi ülésén, Vladár Kristóf egyl. alelnök, Viczmány Üdön egyl. központi alelnök. Malonyay Ferencz, Battha Pál, Péchy Ádám, Péchy Gusztáv, Kun Frigyes és Löcherer Andor egyleti titkár jelenlétében.

1. Egyleti titkár jelentést tesz a m. k. földmívelési ipar és kereskedelmi miniszteriumtól küldött tartomány magvak és terményekkel tett kísérletek eredményéről, a mely következőképen vétett jegyzőkönyvbe.

1. Legnagyobb figyelmet érdemel a leutovitzai répa mag, a mely két termelő által az Oberndorfi (kerék sárga) fajjal összehasonlítva a következő eredményt mutatta fel: egymás mellett fekvő, ugyan egy minőségű és hasonló miveltésben részesített, 800 m² m² terület két darab területen, a Garret-féle vetőgéppel elvetve, a leutovitzai faj: 115 mtr mázsa és az oberndorfi faj: 72 mtr mázsa termést adott. Ezen eredménynél fogva; de még azért is, hogy annak a kiásatása az utóbbihoz aránylag majdnem 3/4 részben kevesebb munka erőt vesz igénybe, mert a föld felett nő; mert csak egy ujnyi vastag tő gyökérrel és igen csekély mellégyökérrel bír, a leutovitzai faj minden gazdának igen melegen ajánlható.

2. A pignoletto tengeri korán érő; június elején vetve, jól fejlett és beért, mely körülmény éghajlati viszonyainkat véve tekintetbe nagy előny. Megjegyeztetik: hogy a pignoletto a régi fajtájú tengerinél sokkal sü-

rűbben vetendő, mert vékony szára és levélzete folytán, ritka vetésnél hiányzik a kellő beárnyékolás, de a föld sincs kellőleg kihasználva és sokkal inkább gazosodik is; leghelyesebb az; ha a sorok és növények 35—40 cm. távolságra vannak egymástól.

3. A saja bab, valamint mag hozama egy levézetében egyaránt jól diszlett és szeptember havában beért. És miután kitűnő takarmánynak tartatik, felkéretni határozatott a nagyméltóságú miniszterium, hogy valamint a leutovitzai répa magból, ugy ebből is, — kísérletre — nagyobb mennyiséget küldeni kegyeskedjék.

Mindazon termelők kik az egylettől kísérletre vető magot kaptak, felkéretnek: hogy legalább annyit, amennyit az egylet részükre adott, még a jövő hó folytán a központi elnökséghez továbbí szétosztás végett beküldeni sziveskedjenek. Tudomására hozatik egyszersmind a gazda közönségnek: hogy Rónay Albert urnál, Koleshosszmezőn, közel az örmezői vasuti állomáshoz 200 mtr m. pignoletto tengeri van eladásra készletben.

2. Az egyleti tartozások behajtását a választmány sürgősnek mondván ki.

A hátralékok behajtására Mizsák István h. ügyvéd kéretett fel, s utasított a pénztárnok: hogy a hátralékosok névsorát azonnal említett ügyvéd kezeihez azzal szolgáltatassa ki, hogy a tartozásban lévők felszólíttassanak az iránt, hogy tartozásaikat f. évi február végéig az egylet pénztárába okvetetlen fizessék ki, ellenesetben perutján fog az rajtok behajtani. Kötelessége leend az ügyvédnek, hogy a Vladár Kristóf egyl. alelnök által aláírt meghatalmazás alapján, a határidő lejártával a pereket azonnal indítsa meg, az egylet

követeléseit hajtsa be és eljárásának eredményéről időszakoként a választmányának jelentést tegyen, — világosan megjegyeztetik: hogy az ügyvéd semmi költség követeléssel fel nem léphet az egylet ellen, és a behajtott egyleti követeléseket hiány nélkül tartozik haladék nélkül az egylet pénztárába beszoigáltatni.

3. Az 1877. májusi kiállítás alkalmából az egyleti titkár költségeinek fedezésére 100 frt tisztelet díj utalványoztatott az egyleti pénztárból, melynek kifizetésére a pénztárnok utasított.

4. A házi ipar egyesületnek mint rokon természetű, és az ipar előmozdítását célzó intézménynek felsegítésére 100 frt és pedig 50 frt az ujhelyi kosár fonódára és 50 frt a homonnai műmetszészeti iskolára, mint évenkénti segélypénz, az egylet újabb intézkedéséig, az egylet pénztárából kifizetett határozatott.

5. Több oldalról nyilvánult óhajtsa folytán az 1878. évi őszi hónapokban, termény vásárral egybekötött termény és bor kiállítás rendeztetni határozatott és a kiállítási program elkészítésével, az egylet választmánya bizott meg.

6. Ujhelyi gyógyszerész Pinter Ferencz kannamosó-zsurlót tartalmazó, s körülbelül 1400 m² mtr nagyságu réjtét kihasználás végett bérebe ajánlja.

A magas földm. ipar és kereskedelmi miniszteriumnak felhívása folytán, ezen ajánlat, felsőbb intézkedés végett, az említett miniszteriumnak bemutatni határozatott.

Ezen jegyzőkönyv hitelesítésére központi alelnök kéretett fel.

Jegyzette:
 LÖCHERER ANDOR,
 egyl. titkár.

TÁRCZA.

A kik nem akarnak házasodni.

Eredeti vigj. 3 felvonásban.

Irta: Fejes István.

Dobay Brighthon, volt honvéd őrnagy, amerikai gazdag polgár, visszatér Magyarhonba nejevel: Paulinával s ennek nővérével s egy vendéglőbe beszáll Korpádon, hol bátyja: Dobay Miklós lakik.

Brighthon nem a legjobb indulattal van bátyja iránt, mert az eltulajdonítá az őt illető vagyont, s ezt neje előtt is nyilvánítja, ki a darab elején mindjárt mint szelleműs nő van bemutatva.

Paulin vendéglői lakásukon a lapokat olvasva, a korpádi közlönyből azon különös hírt böngész ki, hogy Korpádon három fiatal uracs, névszerint: Bárdossy, Gyapay és Ostorffy elhatározták addig meg nem nősülni, míg csak a nőknél egyszerűséget nem tapasztalnak s míg azok a fényűzéssel fel nem hagynak. Ezt az uracsok nagy hűhóval adják tudtára ország-világnak.

Paulinnak kedve támad a különcz dandykkel egy kis juxot csinálni, s kijelenti, hogy őket egymásután el akarja szédíteni, s a jétékba férje is beleegyezik, ki a játszma lefolyásánál ügyvivői

szerepet vállal neje oldala mellett, míg Sarolta a komorna szerepre vállalkozik.

Ez alatt a fogadó előtt nagy zaj támad, s azon szobába, hol eddigi ismerőseink időztek, egy fiatal ember: Tollasy Arthur, a korpádi-közlöny szerkesztője menekül be lélekszakadva, kikerülő egy utána rohanó, felbőszült ősz uri ember ütlegeit. A fiatal szerkesztőt betuszkolják egy mellékszobába s az öreg urat nagy ügyfél-bajjal lecsillapítják. Ezen öreg ur nem más, mint Dobay Miklós a Brighthon gyűlölt nagybátyja, a ki magát be is mutatja, s a Paulin előzékenysége által elbájlva előadja, hogy azért oly ingerült, mert az ő kedves, gyönyörű leányait az üldözött szerkesztő, az a sehonmai írka-firkász a korpádi-közlöny hátsábjain kigunyolta, megbántotta. A megbékített öreg ur a Paulin szeretetreméltósága által mindinkább elbűvölve, még azt is megígéri, hogy nejét s három leányát be fogja mutatni, — Paulinnak pedig azon jó ötlete támad, hogy a nagybácsi leányait (megjegyzendő, hogy az öreg Dobay leányai jövőre felett kétségbe van esve s ezt nyílt együgyűséggel el is panaszojja) férjhez fogja adni, s ezt az öreg előtt ki is jelenti, ki annak palástolhatlanul megőrül.

A bemutatás csakugyan megtörténik s Paulinnak s férjének az ügyvivőnek, és Saroltának, az álkomornának alkalmuk lesz meggyőződni arról, hogy a nagybácsi és nagyralátó neje a mai kor ferdeségeinek sulya alatt nyögnek, a kik leányaikból (főleg a mama) valódi bábokat nevelnek,

kik nem tudnak másra gondolni mint a piperére, tánczra, mulatságra stb. a főzőkanáltól irtóznak s vágyaiknak netovábbja, hogy legalább is báróhoz menjenek férjhez, — no mert a mama ezt így látná legokosabbnak.

Paulin belátja, hogy itt reá kettős feladat vár: hogy t. i. a különcz uracsokat megfázassza, kik a fényűző nőktől idegenkednek, holott magok nem is tudnak mást mint special-szivarokat szívni, s a másik; hogy a nagybácsi nagyravagyó nejét kiabrándítsa s elkényeztetett leányait férjhez adja a három lovaghoz, kik ugy látszik, eddig ugy szerepeltek, mint a Dobay ház lovagjai.

Most már csak a terv van hátra. Ez pedig a következőből áll: Paulin özvegy, gazdag bankárnéak adja ki magát, s az uracsoknak külön-külön órában légyottot ad.

Ennyiből áll az első felvonás, melyből aztán a többi természetesen, lánczolatosan folyik.

Az uracsok a légyottra hűségesen megjelennek s az ügyes nő mindegyiket komikusán a farképnél hagyja. — De lovagjaink nem pozdorjából gyúrt alakok: álláspontját egyik sem adja fel könnyen, s mi könnyebb s természetesebb, mint hogy a leleményes nő házassági szerződésre lép külön-külön mindegyikkel, mi azok készséggel alá is írnak.

E közben a nagyravagyó mama is bemutatja elkényeztetett bábait s azokat égre-földre kidicséri. A gyönyörűségek el vannak telve azzal, hogy a mama őket minden áron Pestre akarja

Evi jelentés

a zemlénmegyei közkórház 1877. évi működése eredményéről.

1876. év december 31-én visszamaradt ápolásban 23 fi, 18 nő. Összesen 41.

1877. év lefolyása alatt felvétellett 264 fi, 133 nő. Összesen 397.

1877. évben ápolott betegek összes száma 287 fi, 151 nő. Összesen 438.

Gyógyeredmény.

	Fi.	Nő.	Összes.
Elbocsájtott gyógyulva	226	111	337
„ javulva	17	9	26
„ gyógyulatlan	2	4	6
Meghalt	15	8	23
Haldokolva hozatott	4	—	4
Visszamaradt	22	20	42
Összesen			438

Kórosok részletes kimutatása.

	Fi.	Nő.	Összes.
Belkór eset	144	49	193
Külbaj	69	38	107
Bőrbaj	7	10	17
Bujakór eset	46	43	89
Szembaj	8	5	13
Elmekór	13	6	19
Összesen			438

Betegek osztályozása.

Iletőség szerint: Zemlénmegyei 209, s.-a.-ujhelyi 28, Magyarország többi vidékeiről 127, külországi 74. Összesen 438.

Műtétek.

Apróbb műtéteken kívül u. m. tályog nyitás idegen testek eltávolítása, s a t. még következő nagyobb szerű műtétek hajtottak végre:

	Az esetek száma.	Gyógyult.
Mandola kiirtás	1	1
Alkar csonkítás	2	2
Alsó csonkítás	4	4
Felkar csonkítás	2	2
Czomb csonkítás	2	2
Útér lekötés	1	1
Nyulajk műtét	1	1
Alajkrák kiirtás	1	1
Gyps kötés	2	2
Hályog szétmetszés	2	2
Fagygyudag kiirtás*)	1	1
Czomb ficzam	2	2
Felkar ficzam	3	3
Összesen:	24	24

TOKÁR JÓZSEF,
alorvos.SCHÖN VILMOS,
főorvos.

*) Egy gyermekj nagyságu fagygyudag a jobb oldali halántéktól, egész a kulcsontig.

felvinni, mert ott ilyen pompás, olyan pompás világ van: örökös bál, mulatság, színház és isten tudja, hogy mi.

Az öreg Dobaynak ez már nem igen tetszik, s mintegy mentő szálnak véli a Paulina leleményességét s ügyességét, hogy a nagyszerű nő — ki és környezete még mindig incognitó szerepelnek — valamiképen kiment a hinárból.

És ez csakugyan meg is történik, — némi kis intermezzók után Paulin oda tereli a dolgot, hogy a három ifjával kötött házassági szerződést a három leánnyal iratja alá s ekként azokat mintegy eljegyzi.

A lovagok furcsa szemeket meresztenek; de a szerződésben 2000 frt bánompénzről is van szó s végre is belátják ugyan, — hogy beugrottak, hanem hát jobban talán nem is ugorhattak volna.

A darab végén, persze, mondani is fölösleges, hogy az atyafiság kisül, a csombok pedig nem más, mint lakodalom.

Ezekből láthatni, hogy a vigjátéknak terjedelmes meséje van s a cselekmény benne teljességgel nem mondható szegénynek, — a kivétel is elég erőteljes.

A mi a scenirozást illeti: az első felvonás kissé unalmas s menete nehezen jut be az igazi kerékvágszába. A második felvonást bátran lehet mondani a darab megteremtőjének, melybe a három uracs sikerült alakja, a Paulin leleményes észjárása, elménczsége oly élénkséget öntenek, mely egy sebes menetű francia vigjátéknak sem

HÉTRŐL-HÉTRE.

(Hír és vegyes rovat.)

Közérdekű közlemények. A szőlődézsma irtvány- és maradvány földváltási tartozások beszedése és behajtása körül követendő eljárás szabályozása tárgyában a pénzügyminiszter fontos rendeletet intézett a törvényhatósági közgazgatási bizottságokhoz, valamint az adófelügyelőkhöz és adóhivatalokhoz, melyből kiemelendők:

1. A kir. adóhivatalok kötelesek minden év január hava első felében a megelőző év végén fennmaradt tőke, kamat és kezelési költség tartozásokról, az azok után felszaporodott s utmutatás szerint kiszámított késedelmi kamatokról ugy azon váltás tartozásokról melyek a jövőben esedékessé tognak válni, minden egyes község számára egyenkénti nyilvántartási jegyzékeket készíteni és azt az illető községeknek legkésőbb febr. hó 15-ig megküldeni. Ezen nyilvántartási jegyzékekbe nem veendő fel azonban azon váltás kötelezettségek, kik az 1876. XV. törvény 42 §-a értelmében egyenes adójukat a kir. adóhivatalnál fizetik, ezekre nézve az az eljárás követendő, hogy a váltás tartozási könyv tételei az adóhivatali adófelügyelőnyilvántartási könyv tételeihez kapcsolódva hoztatnak oly módon, hogy az adófelügyelőnyilvántartási könyv tételei és viszont a váltás kötelezettségek az adófelügyelőnyilvántartási könyv tételei feljegyeztenek. Ezen feljegyzés segélyével készítik a kir. adóhivatalok a félévi hátraléki kimutatásokat az illető járási szolgabírák számára.

2. Az 1. pontban említett egyenkénti nyilvántartási jegyzékek kivül községenkénti nyilvántartási jegyzékeket állítanak össze a királyi adóhivatalok. Ezen jegyzékekbe a községenkénti fizető kötelezettségek tartozását községenként egy somában, és az egyenes adójukat a királyi adóhivatalnál fizető váltás kötelezettségek tartozását névszerint írják be, és az ekkép kiállított jegyzéket a kir. adófelügyelőnek küldik be, szintén legkésőbb febr. hó 13-ig.

3. A községek a hozzájuk küldött és kellő megőrzés alá veendő nyilvántartási jegyzékek segélyével a községek kezeléséről szóló 1876. XV. törvény 41 §-a értelmében ide vágó határozmányainak szem előtt tartása mellett beszedik, esetleg behajtják a váltás tartozásokat, és a lerovás adatait a nyilvántartási jegyzék erre szolgáló rovataiba vezetik be.

Azon esetben, ha a váltás kötelezett egész tartozását egyszerre kívánja teljesíteni a község nem teljesítheti a beszedést, ezen esetekre nézve fentartatik a kir. adóhivatalok szolgabírára vonatkozó utasítások és szabályok gyűjteménye X. fejezetének 41. §-ában körülírt eljárás, azon kiegészítéssel azonban, hogy a kir. adóhivatal a teljesítés megtörténte előtt rögtön értesítse az illető községet, hogy a nyilvántartási jegyzékben a befizetési adatokat feljegyezhesse.

4. (Lényegtelen)
5. A kir. adófelügyelők tartoznak a 2-ik pontban említett és megőrzés alá veendő nyilvántartási jegyzékek segélyével a szolgabírákat és községi (városi) községeket ellenőrizni mindazon teendőkre nézve, melyeket a szőlődézsma váltási tartozások beszedése és behajtása körül teljesíteni kötelesek.
6. (Lényegtelen)

Lapunk jelen számához az első magyar kertészgazdászati ügynökség Freund Adolf D. 1878-iki főmagárjegyzéke van mellékelve. Felhívjuk reá a t. közönség figyelmét.

Ha az év azon szakára, mely kietlen pusztasággá varázsolja át a virágos rét és lombos erdősegeket, s földig érő lomha kővel még a kilátás elé is gátat emel, — azt lehet mondani: hogy „szép“, akkor az idej tél e jelzőt sokszorosan kiérdemli. Két, három lábnyi vastag hó réteg szemfedője borul a kihalt természetre, mely most a bágyadt nap sugarának köleszőz csillámló fényt, midőn leszáll hozzá s az apró jég hasaboknál miliárd részecskére török szét. A járó kelő emberek kopogása kiesett az utcái koncertéből s helyette panaszos nyikorgás csap füleinkhez az ide-oda gyorsan iramló szánok süket csörgésének sajátos vegyületével. — Szép tél! Gyönyörű tél! mondják az emberek, kik nyakig burkolva, czinkét fogott orral lépnek szobánkba s rajzolva a zordon idő tájképét, rögtön készen vannak hozzá a staffage-al is, mely nem lehet más, mint rémületes farkas kaland. — Ha nyáron uton utfélen egy-egy kiszolgált és elcsapott

válna szegényére. Ez az elevenség még a harmadik felvonásban is meglehetősen tart, kár, hogy egy kissé nem fokozza.

Egyébiránt Dobay Brighthon, Paulin neje, Sarolta, a vén Dobay, ennek neje, az uracsok, a kisasszonykák — többé-kevésbé mindannyian talpraesett alakok, mik még jobban meglettek volna teremtvé, ha mindannyian jó kézben vannak.

Természetellenesnek látszik e vigjátékban, hogy az öreg Dobay az utcáról kergeti be a szerkesztőt incriminált czikkeért, s következetlenség mutatkozik abban, hogy az uracsok minden hóbortjaik daczára oly különös, a nőket eltiltő közleményt bocsátanak világgá: — egyébiránt ezek oly csekély hibák, melyek a nagy közönség érzékét nem sértik, legfeljebb a figyelmesebb kritika előtt nem állhatnak meg.

Még egy pár szót: a darab nyelvezete költői, a humor, az elménczség, a könnyűség nem hiányzik belőle, s ha szerző belé itt-ott több rugékonyságot öntene: jelen műve magyar vigjátékaink közt méltó helyet foglalhat el. F.

A falu két végén.

— Elbeszélés. —

Irta: Farkas Bertalan.

I.

A Zátonyos felé vezető országuton könnyű kocsis döcögött előre — nagy lassan.

A kocsiban két férfi ült görnyedő helyzet-

ben, minden utógondolat nélkül hagyjuk hátra. Most? legott végeztük történetével s fantáziánk forrásából a saisonhoz mérve miudjárt össze is állítjuk, azt mondván: hogy az bizonyára egy szegény drótos tót vagy cigány hagyatéka, melyet a farkasok nem találtak elég izletesnek arra nézve: hogy gazdájával együtt betárgyalják. Még ki sem gondoltad egészen e históriát, a harmadik ember már beszéli, s egy óra múlva tele van az egész város a véres tragédiával. Hát hiába! ez már a tél idylljéhez tartozik s oly kiegészítő része Boldogasszony havának, mint májusnak a fülemile dal. Van azonban a zord idősakkal való meglepedésnek olyan amilyen logikája; korántsem magáért és 18 foku zuzmarás napjaiért dicsérik agyba főbe, de a reményért: hogy kitombolván magát, nem fogja meglopni a tavasz derűs napjait, s a nyár termékenyítő melegét. Szép télre szép, tavasz a viszhang. Bár ugy volna! Földművelő népünknek és szőlőbirtokosainknak nagy szükségök van erre, csapásteljes évek hosszú láncolata van megettük, miért ne keressék hát az alkalmat arra: hogy a jövőbe vetett jobb reményük némileg indokolva is legyen?

A közgazgatási bizottságok intézménye fölött Budapest városa már meghuzta a hálálharangot. A közigazgatás e fából faragott vaskarikája, ugy látszik, másutt is gyermekjátéknak bizonyul, mint azon automat tánczos, mely ügyesen csinálja attitűd-ját, hanem „mindig egy huron“. Tökéletes mása a japáni imádkozó gépnek, mely hűségesen morzsolja le a fohászokat, de menybeli áldás nem jutalmazza egyhangu zakatolását. — Közelebb Borsodmegye is egész tisztelettel adta tudtára a miniszternek: hogy a közgazgatási bizottságot nem tartja oly intézménynek, amely hasznosat és jót eszközölni, vagy a közgazgatás javítása és gyorsítása érdekében, a hozzákapcsolt szép reményeket valószínű távoiról is képes legyen. Elmondja továbbá: hogy a bizottság tagjai, a legigazabb indulattal, a legbuzgóbb törekvéssel lehetnek az iránt eltelve, hogy a — főleg az adók behajtása kérdésében — létező dráki törvényeket, a méltányosság útján enyhíthessék, de nem tehetik azt, mert a miniszter mindig a közgazgatási bizottság, sokszor egyhangu, véleménye ellen dönti el az ügyet, ha az hozzá telegebbetetik. Ekép nem látják arányban a hasznot, amelyet a bizottságban eszközölhetnek, azzal az idővel és fáradsággal, a melyet elvesztegetnek. Nincs tudomásukkal, hogy a zemlénmegyei k. bizottság minő jelentést tett múlt évi tevékenységéről, de amenyiben a régi rossz helyzet javulását itt sem tapasztaljuk, tehát a jelentés sem emelkedhetik túl a tetszetős frázisok értékén, amelyek néha meggyógyíthatnak holmi szívsebeket, de az államélet beteges organizmusában az üdvös tevékenység hiányzó feltételeit sehogy sem pótolhatják.

A sátoralja-ujhelyi önkéntes tüzoltó-egylet 1878. évi január hó 27-ik napján délutáni 2 órakor a tornacsarnokban újabb évi rendes közgyűlést tart, melyre az egylet összes alapító-, pártoló- és működő-tagjai tisztelettel meghívattak azon kijelentéssel, hogy ezen újabb közgyűlés az alapszabályok 16 §-a értelmében a megjelent tagok számának tekintetbe vétele nélkül határozat képes leend. A közgyűlést megelőzőleg a parancsnokság megválasztása fog eszközöltetni, miről a működő tagok értesítetnek. Közgyűlés fontosabb tárgyai: Az évi jelentés meghallgatása. A tisztikar

ben, mint mikor az ember tagjait már jól „megviseli“ a rázós ut.

Az idő éjfél felé járt. Az éj oly sötét, hogy magyarul mondva, „a kanál is megállt volna benne.“ Az eső sűrű, apró cseppekben folytonosan lanyhált s a komor éj némán bámult le a víztől ittas földre... Halottias csend mindenfelé; — mintha a világ egy nagy sötét temető volna. — Csak a messze-távolban lobbant fel olykor-olykor óriás szikraként egy vakító villámfény, mire a lassan döcögő járműben elől zsongó alak mindannyiszor nagyot hunyorított szemével.

— Messze vagyunk-e még Matyó bácsi? Ne kimélje kend azt a négy derest; mert már én — isten engem! — kezdem unni a — dicsőséget, — szólalt meg a hátul ülő férfi.

— Hogy nagyon messze volnánk, arról szó sincs — viszonzá a kocsis; — hanem azért azt se mondom, hogy iziben ott termünk. Tudja az urficska, mód nélkül üldögél ez a mi ország-utunk; nem költ erre a vármegye egy batkát sem, — ha igaztatt is rajta azt, amit: nem ér az egy pótrát; — egy csöppet se bálnak ezzel kőlnöbül, mint a „csáki szalmájával.“

— Bánja az ördög a vármegyét csáki szalmástul, jó öregem, — csak a derések szednék jobban a lábaikat.

— Ejnye no, be türelmetlen az urfi. — Hiszen az ember csak nem csigázhatja „hótra“ a szegény jószágot! Tetszik látni: ugy huz az isten-

megválaszt

Bydeskuthy

Sáros

Nagy feltü

gény hent

honnan a

keresett. E

fogadtatás

talált. Azta

Folyó hó

emberek a

kutyák és

előjáróság

gabirót is

megjelente

tárult elé

széna-bogl

elő rejtőz

zéről a hu

ezek meg

emésztette

ítélve, azt

mint hente

el van lep

csavargók

kéregetők

egészséges

gában tal

nyegetés

ország hol

városának

életjelt n

kis örven

tanítókép

Agoston

ves Pav

dóság k

Farsangu

sok van l

leiom a

Szi

műve. H

kitünő je

művészet

kezeben

s a farsz

elő a dar

— siker

szerep ju

és Veres

ben nem

el a kis

bátorság

próbáló

Közönség

érdeklőd

Irma jut

Irma sz

s ha jutt

fel az el

talás ug

I. ujjig

ismét ki

„Kintor

nő zve

maradt.

ezok né

mai vilá

adta p

Aztán

mert a

kereket

A

tott fia

öreg M

jól esik

—

szünete

—

ám egy

esőnek

csak a

amerre

a Káro

valamio

mi nag

—

bagoly

—

magát

vagy e

vetődik

szólt a

—

az öreg

—

az ifju

megválasztása és az évi költségvetés megállapítása. Bydeskuthy Sándor egyleti elnök.

Sárospatakról írják nekünk a következőket: Nagy feltűnést keltett az egész városban egy szegény hentes-legénynek szerencsétlen halála. Valahonnan a vidékről jött ide Patakra és szolgálatot keresett. Egy pár helyen be is kopogtatott és felfogadtatását kérte; de bizony alkalmazást sehol nem talált. Aztán eltűnt senki sem tudta merre, hova. Folyó hó 16-án azonban rémülve jelentik kispataki emberek a városházánál, hogy ott egy kertben a kutyák és disznók valami hullát marcangolnak. Az előjáróság mindjárt tett óvintézkedéseket s a szolgabíró is értesítette az esetről. Mikor a helyszínen megjelentek a hivatalos közegek: borzasztó látvány tárult eléjük. A szegény megfagyott embert egy széna-boglyából huzzák ki a kutyák, hova a hideg elől rejtőzött volt el. Aztán leették arcáról és kezéről a húst, majd eljöttek a falánk sertések is, ezek meg feltépték a gyomrát és egész belsejét felémésztették. A husvágók egyike a hulla ruhájáról ítélve, azt állítja, hogy az az ember volna ez, a ki mint hentes nála is kért alkalmazást. Egyáltalában el van leve az egész Patak idegen, munka nélküli csavargókkal. Nincs nap, hogy egy vagy más czímen kéregetők ne kopogtatnának be ajtáinkon. Mind ép, egészséges, részeg legények. Ahol a házi urnót magában találják otthon: követelők lesznek s néh feyegetéssel is csikarják a pénzt. Nem tudom a rendőrség hol van és mit csinál. Talán nincs is Patak városának ilyen közege? Legalább létezéséről semmi életjelt nem adnak. — A bosszankodás után egy kis öröndes dolgot is feljegyezek. A kir. állami tanítóképezde egyik jeles ifju tanára Hodinka Ágoston f. hó 26-án vezeti oltárhoz a szép és kedves Pavletics Otília kisasszonyt. Állandó boldogság kísérje végig őket a páros élet minden utain! Farsangunk tehát jól és szépen kezdődik. Mulatság sok van készülöben többnyire jótékonycélokra. Majd leirom a melyik szép és jó lesz.

Színház. Kedd: „Kean Edmund,“ Damas színműve. Hatásos darab. Hőse a színész életből egy kitünő jellem, bámulatra méltó vonásaival: a színművészetnek egy eszménye. A czimszerep Kuthy kezében volt, ki annak minden szépségeit kiaknáztatta s a fászesztő feladatát — jólehet menséggel is állott elő a darab közepe táján egy elképesztő signateur — sikeresen megoldotta. Mellette jelentékenyebb szerep jutott, Ács Irma, Veresné, Petyerdy Csobánczy és Veresnek; de mindezek a darab foalakjával szemben nem sokat nyomnak a latban. Nem hallgathatjuk el a kis Rózsa Rózsika játékát sem, ki váratlan bátorsággal s kellemmel exequálta korát ugyan megpróbáló szerepét. Kapott is tapsot, meg is érdemelte. Közönség kis számmal volt, pedig az előadás nagyobb érdeklődést is megérdemelt volna. — Szerdán, Ács Irma jutalmául. „Linda, Chamonix gyöngye.“ Ács Irma szép tehetsége ismeretes közönségünk előtt, s ha jutalomjátékán hidegséggel találkozott: találja fel az elégtételt önmagában, a mely vékony vizsgatálás ugyan, de annál nemesebb. Csütörtökre Fejes I. újjigjátéka „A kik nem akarnak házasodni“ volt ismét kitzüve; azonban Püspöky rozsult léte miatt a „Kintornás család“ -ot rögtönözték, persze rögtönözve. Szombatona társulat-bál miatt az előadás elmaradt. Vasárnap álarcos-bál, álarczokkal s álarczok nélkül, — különben az álarcz fölösleges is a mai világban, mikor olyan „fehér holló“ a nyílt

adta párja mindenik, hogy majd belé-gebed. Aztán meg hát, nem is lehet ám itt futvást menni; mert akkor minden harmadik „gyü“-nél „czigánykerekét“ vetünk.

A köpenyében burkolózott, „urfi“-nak szólított fiatal-ember önkénytelenül elmosolyodott az öreg Matyko kifakadásain. Egy régi, hü cselédétől jól esik az ilyenek hallani.

— Csak legalább ez az eső tartana egy kis szünetet — bosszankodott az urfi.

— Nem árt az, könyörgöm alásan, de nem ám egy mákszemnyit se; ideje van most az esőnek, — hejj, nagy volt idáig a szárazság. Látná csak az urfi, mily silány itt a természet mindenütt, amerre megyünk. Ha jól gyanitom, most éppen a Károly ur tagja mellett haladunk, — még itt valamicskével jobban néz ki az „ösi,“ mint a mi nagyságos urunk „sessióján.“

— Hát Károly ur még most is olyan — bagoly-módra él?

— Ugy biz az, urficska. Nem mutatja az magát másutt, mint a kertben, vagy itt a tagban, vagy elvéve az Ur házában. Oda is nagy ritkán vetődik be, mióta a nagyszonyon kidőlt mellőle.

— Szegény Zsófi néni, áldott jó lélek volt szólt az ifju a kegyelet meleg hangján.

— Mint akár egy harapás-kenyer — erősíté az öreg kocsis. Igazán, kár volt a földnek.

— Mondja csak jó öregem — szólt ismét az ifju, mialatt igyekezett szivarra gyujtani —

ábrázat. Közlebb leszállított árakkal 12 előadásra hirdetett az igazgatóság bérletet, felhívjuk közönségünket a pártolásra.

S.-a.-ujhelyi távirtda állomásnak 1877. évi távirat forgalma következő volt: feladott: 8922 db. Ebből: 269 állami, 3.462 távirati értesítés, 5105 magán és 56 db. szolgálati sürgöny. Bevétele: 4.456 frt. Megérkezett: 9376 db. Ebből: 186 állami, 2787 távirati értesítés, 5385 magán, 770 közérdekű és 238 szolgálati sürgöny. Átmennő sürgöny kezeltetett 10.212 db. Összesen 28. 510 db. Szaporodás az 1876 évhez képest: 6.135 db. és bevételben 273 frt 35 kr. o. é. Dutkiewicz Medárd állomási főnök.

A kassai kereskedelmi és iparkamara által kiadott statisztikai közlemények szerint érdekes tudni: miszerint Zemplénmegyében van összesen 448 község; 598874 birtokrészlet; (parcella) 39014 lakház; a megye terméértéke: 948818 hold és 988 □ öl. Ebből kert 12860 hold s 1488 □ öl. Szőlőterület 14022 hold és 1118 □ öl. Szántóföld 356995 hold és 10 □ öl. Rét 122226 hold és 343 □ öl. Legelő 103120 hold és 39 □ öl. Erdő 261344 hold és 1177 □ öl. Adómentes terület 30794 hold és 596 □ öl. Ezekből kitünik, hogy Zemplénmegye Magyarországon a legnagyobb megyék egyike, mint bortermő megye pedig legelső helyen áll.

Mikó, a postarabló és gyilkos f. hó 17-én este gömörmezei Krasznahorka-Váralján Somogyi Károly városunk szülőtte s ottani csendbiztos által elfogott. Felfedezett rejtékéből három revolverlővést tett a csendbiztosra s embereire, szerencsére sikertelenül. Ekkor látva, hogy nincs menekülés, kétszer lött saját fejébe s így adta meg magát. Elfogatása után azonnal Rozsnyóra vitték s megmotosván 1029 forint készpénzt találtak nála, az erélyes csendbiztos azonban másnap Dernő vidékén az elrablott pénzből ismét 2780 frtot kerített meg. Mikó sebe életveszélyes s a rozsnyói vizsgálóbíró, Bajkór Tamás általi kihallgatása f. hó 18-án történt. Ha némileg felgyógyul, — mihez kevés remény van — azonnal az itteni börtönbe fogják szállítani.

Irodalom.

A „Magyarország és Nagyvilág“ ez évi 3-ik száma következő tartalommal jelent meg Szöveg: Bodenstedt Frigyes. — Mirza Saffiból. Költ. (Csukási József.) — Fényes házasság. Regény a magyar társadalmi életből. (Vértessé Arnold.) II. folyt. — Egy egyptomi királyleány. Történelmi regény. (Irta: Ebers György, fordította: Huszár Imre.) II. folyt. — „V-dik Ferdinánd.“ Rajz. (G. Büttner Julia.) — Egy repülőgép terve. — Török példaszók a keleti kérdéshez. (Győri J.) — Olaszországi képek. — Nemzeti színház. (cs.) — Bécsi kép. (F — s.) Különfélék. — Sakkfeladvány. — Képrejtv. — Szerk. üzenetek. **Rajzok:** Bodenstedt Frigyes. Egy repülő gép terve. — Bécsi kép. — Róma. — Az új királyi pár. Umberto király. — Margherita királyné.

Előfizési felhívás a „Borászati Lapok“ 1878. évi folyamára. A „Borászati Lapok“ ez évben az 5-ik-, illetőleg elődjével a Borászati Füzetek-vel a 10-ik évfolyamta lépnek. Oly idő ez, melyet ily specialis szaklapok közül kevés szokott megérni. Ezen körülmény arról tesz tanúságot, miszerint a

mondja csak, apám s Károly bácsi még most is farkasszemmet néznek egymással?

— Engedelmet kérek édes urficskám, már ezt nem tudom akkuratusan megmondani, mert hát mindent nem szoktak a szegény cseléd orrára kötni. — Annyit tudok, hogy valaminek kell a dolgan lenni; mert Károly urat évek óta nem láttam a mi portánkon.

— Hát a kis Juczika? Mióta nem láttam, már talán nagy lány is lett belőle?

— Szépecske bizony már az, ma-holnap eladóvá válik; szépecske biz a, de a mellett jó is, okos is. Egészen az anyjára ütött. Szereti is a faluban mindenki. Pedig csak hébe-hóba lehet látni, többnyire esténként, amikor azzal a, hogy is hívják no?... azzal a „gubernáté“-val szokott sétálni.

Az ifju-ember meg nem álhatta, hogy az öreg francia-nyelv tudománya felett el ne nevesse magát.

— Mi a manó? öreg; hát már ilyen is van? — kérdé azután trefásan.

— Van ám, urficska; még pedig csinos egy személy. Azt mondják, hogy Pestről hozta Károly ur, maga járt érte az üveges hintón, ebbe volt befogva a négy parádés ló, ami, tetszik tudni, — nagy ritkaság.

Az ifju kissé elgondolkozott, — azután a sűrű sötétség dacára is kivehető volt, hogy szeméi felszikkasztak. Valami olyan gondolat villantott át elméjén, járhatta át szívet, melyet a lélek

„Borászati Lapok“ csakugyan szükségét — és pedig tekintve hazánk óriási bortermelését, s kezdetleges szőlő- és borkezelését, valamint a csekélynek sem nevezhető kivitt — égető szükségét pótolnak. Hoznak a „Borászati Lapok“ eredeti és fordított szakcikkeit a szőlőművelés és pincekezelés köréből; figyelmeztetni fogják a t. bortermelő közönséget minden újabb mozzanatra, mely őket érdekelheti. — Újabb találmányok akár a chemiai-, akár a physicali téren azonnal ismertetnek, s világos rajzokkal illusztrálnak. A „Borászati Lapok“ megjelennek minden hó 10-én és 25-én, egy-, a szükséghez képest másfél tömött iven. — Előfizetési ára egész évre 3 frt, mely egyszerre küldendő be. — Félévi előfizetések nem fogadtatnak el. — Az előfizetési összeg legjobban postautalvánnyal alólírott-hoz, mint a budai orsz. borászati intézet igazgató tanárához intézendő Budapestre (vizivárosi posta.) A „Borászati Lapok“ külön is meg fognak jelenni az év végén; de 4 frt bolti áron, s ily bolti példány kevés fog készletben tartatni. Budapestben, 1878. januárhó 15-én. Molnár István, szerkesztő és kiadó-tulajdonos.

A kassai kereskedelmi és iparkamara által kiadott „Statisztikai Közlemények“ első kötete be- küldetett szerkesztőségünkhöz. E kötet Abauj, Gömör, Sáros, Szepes, Torna, Ung és Zemplénmegyék művelési ágak szerinti terjedelmét tünteti elő, s a kataszter hivatalos adatai nyomán állítottatott egybe. Mint ilyen, statisztikai irodalmunkban nagy hézagot pótol s különösen tisztí és magán mérnököknek felette hasznos kézi könyvül szolgálhat. A 12 ivre terjedő mű ára csak 40 kr, s a kereskedelmi kamara titkári hivatalánál kapható.

Uj zenemű. Tábornszky és Parsch nemzeti zene mű kereskedésükben megjelent. „2-ik Magyar Ábránd“ legkedveltebb népdalok felett. 1 „Te vagy te vagy barna kis lány.“ 2 Jaj be fényes csillag ragyog az égen.“ 3 „Korcsmárosné bort ide a kupába.“ (Sobri dal) 4 „Csak egy szép lány van a világon.“ (Elemér dala) Szentirmay Elemértől zongorára szerzé Abrányi Kornél. Ára 1 frt 50 kr.

A Gazdasági Mérnök megjelenik minden hó 1-én és 15-én másfél ivnyi tartalommal, csinos kiállításban és rajzokkal illusztrálva. Szerkesztője: Gonda Béla. Előfizetési ára egy évnegyedre 1 frt 50 kr; félévre 3 frt. Az előfizetések a kiadóhivatalba (Budapest, nádor-utca 14. sz.) küldendők. — Ajánljuk e jeles gazdasági és műszaki folyóiratot. olvasóink szives figyelmébe és partolásába.

Csarnok.

Öskeletalü temetési hagyományok.

(Művelődéstörténelmi tanulmány.)

Dongó Gy. Géza, tanártól.

III.

Az ó-kor történelmében nem találkozik nép még egy, mely hajdani nagyságának és műveltségének oly óriási jeleit hagyományozta volna reánk, mint az egyptomi, s melynek nyilvános élete, tehát műveltsége is, oly szoros és bensős szerves

tükre: a szem azonnal elárul. — Mintegy önmagához beszélve, elmélázva suttogá: ott lakott s onnan veszett el az én szöke angyalom is.

Az öreg kocsis hátrafordult.

— Olyan szöke az, urficska, igazán, mint ahogy az angyalokat szokták pingálni. De el is találta, az urfi! — szólt csodálkozó pillantások között.

Fiatal emberünk megrezzent, azután önfeledten ragadta meg az öreg vállát.

— S neve? édes öregem! kiáltott fel.

— Már azzal nem szolgálhatok — válaszolt az öreg együgyüen. Ugy hívják azt csak, hogy „gubernáté.“

Az ifju nem kaczagott most fel.

Az öreg közönyösen tekintett újra vissza; még csak nem is sejtette, hogy közelében olyan ár van kitörő-félben, amit ő aligha érzett életében: az indulatok, az érzelmek rohamos áramlata.

Boldogok, akiknek kevés bajuk van — a szívvél.

Zendi Tihamér, (igy hívták az ifjut) mereven nézett előre a zord éjszakába; az elmúlt kedves, drága idők ragyogó tarka képei csábitolag simulak el szeméi előtt; lelke a szöke angyal bájjain csüggött; gondolatában ott térdelt kedvese előtt, bársony kezeit forró ajkához szoritotta, szeméi varázstengerében részegülten merült el, látta szelid mosolygását, hallotta édes beszédét, halgatta szíve dobogását.

(Folytatása köv.)

viszonyt kötött volna a vallással, mint Egyipt nyilvános élete: — és mindezeket róla, jó részt, csupán a beomlott sírboltok, a halálnak ezen, az emberi tudásvágy által feltört s minden zugolyában felkutatott s áttanulmányozott rejtekhelyei hirdetik.

Mielőtt temetési hagyományait rendre előszednők, tekintsünk belé futólagosan a régi világ ez óriási hieroglyphjének nyitott könyvébe: a vallásba¹⁾

Az egyiptiek vallásának állandó középpontját az egyisteneségi elv képezi. Isis főisten saízi templomán az egység eszméje így szólalt meg: „Én vagyok az, aki volt, van és lesz — még egy halandó sem lebbentette föl az engem takaró fátyolt.“ Mysteriumának főtánát az orákulum így formulázta: „Az ég boltoztatja az én fejem; gyomrom a tenger; lábaim zsámolya a föld; füleim a zenith fölött vannak; szemeim a messzelátó napnak fénylő fátylaja.“²⁾ Jelvénye volt, mint a végtelen örökkévalóság: a farkát harapó kígyó. Személyesítésében már három alak jelenkezik, u. m. Isis (az atya) Osiris (az anya) és Horus (a fiu). Ez áldást hozó háromsággal, a kételviség taná szerint, szemben áll a pusztulás szelleme: Typhon. Az előbbi trias uralmát később (a Ptolemeusok idejében) magához ragadja Serapis. S ő lett a pokol királya, élet és halál osztogatója, a holtak bírója, az öröm és sötétség kevert természetű istene. Jelvénye egy komoly arculatu istenség, feje tetején mérővel, övezve három, kutyá-, farkas- és oroszlánfejű kígyóval.

Mily jellemzetes és rettenetes allegoria!...

Amióta Typhon, a cselszövőnyes vén kígyó, magához ragadta a szellemi fölényt: az emberi lelket tisztán bukott szellemeknek tekinté az általános egyipti vallásos meggyőződés, melyből a lélekvándorlásnak és az ezen élet vezeklési állapotának tana fejlődött ki;³⁾ még pedig oly

¹⁾ Az ugynevezett „Hermes könyvek“ foglalták magukban mindazon titokszerű tant, melyet a papi „mint első osztály“ magának vallott, de megkötött szellemével kevésbé fejlett tovább.

²⁾ Macrobius, Satur. I. 26. Mily megdönthetetlen igaz az a teológiának!

³⁾ Ezt a mozzanatot méltán nevezhetjük a hitrege zsarnokoskodásának a félelem felköltése által. Ettől a félelemtől felizgatott képzelem volt az, mely, az egyiptieknek úgy, mint minden forró égövi népeknél, az isteneket oly szörnyű rémképek alakjában szemlélte!

elevenen áthatva az egyipti társadalom minden rétegeit, hogy Herodot a halhatatlanság hitének eredetét egyenesen Egyiptből vélte leszármazottnak. Egyiptből, mely mumiái-, gulyái-, s egyéb siremlékekben megőrzött halott-kultusza után itélve, még ma is elég világosan mutatja; hogy ott az egész földi élet a tulvilágiba olvadt át. E körülményben leli magyarázatát egyszersmind az is, hogy az egyipti ember miért tartotta az életet csak rövid zárandóknak a siron tuli örökkévalósággal szemben, s hogy miért fordított jóval nagyobb gondot sírboltjaira és temetkezéseire, mint lakhelyeinek építésére. Ők valóban a halál birodalmának élő napszamosai; nem azért élnek, hogy meghaljanak, hanem meghalnak, hogy éljenek.

Egyébiránt, ami mythológiájokat illeti, ebben igen bajos dolog meghatározni az elválasztó vonalat a tény és a rege, a monda és történet a személyesítés és valóság között. Innen van, hogy hábar náluk a nyilvános élet ténykedése mindig és mindenben a vallásos mythoszhoz ragaszkodék s ezt tekinté a tett, főleg pedig a temetési ceremóniák zsinór mértékül: mégis, minthogy vallásos irataik elveszték, még mindig többé-kevésbé töredékes és nem egészen kétségen kívüli a tudás, melyet sírirtaik vizsgálata eddigelé napfényre derített. Így pl. tudjuk hogy hitték a halál utáni visszafizetést és a végleges feltámadást valamely emberi testben, s hogy a tisztátalan lélek, büntetésül, különböző állatok (ibis, sólyom, macska, kos, majom stb.) testébe való vándorlásra ítéltetik; hogy az örökkévalóság a jámbor élet jutalma: hogy azonban végtére bekövetkezik-e mégis a folytonos feltámadás megszakadása után a gonoszok örök büntetése, s hogy e büntetés szerintük valjon nem abban nyilvánult-e, hogy az állattá vált gonosz lélek folyvást állat marad — már csak gyanítjuk. Azt azonban már hogy a lélek, amint a test nyügeiből kiszabadult a menthesbe⁴⁾ (= alvilág) száll, honnan bizonyos révész fogja majd az itélő bíró elé vezetni — bizonyosan tudjuk. Tudjuk azt is, hogy, hitők szerint, a nem tisztá léleknek, büntetésül bizonyos állatba üzetvén, ez állapotában 3000 évből álló világszakot kell el-

⁴⁾ Plutarch magyarázata szerint: „a ki foszt és ad“ — t. i. a halálban és feltámadásban.

töltenie, míg méltónak fog találtatni arra, hogy ismét ember alakot öltson magára s feltámadjon. A léleknek ezen jövendőbeli sorsát mintegy nagy-szerű képletben tüntet fel a nyilvános élet gyakorlata, névszerint: a halott-bíraskodás, bebalzsamozás és a tulajdonképeni temetkezés.

E hármas iker-ténykedést fogjuk végig kísérni a következőkben, folyton szemmel tartván a gyakorlati kivitel azon mozzanatait, melyek a megfelelő vallási állapotok- s az ezeken sarkaló műveltségi specialitásokat is feltüntetnek s bevilágítják.

A fentebb mondottakból is észrevehette már a szives olvasó azt, amiről most közvetlen meggyőződést is fog szerezni, hogy t. i. Egyiptben azok az istenek lévén a lepnészerűbbek, kikkel a félelem képzetét leginkább lehetett összekapcsolni: az általános műveltség főirányzata sem lehetett más, mint hogy az ember és istenség közötti távolság nagyobbítottassék s ennek folytán az alávetettség megszokásában annyira sülejedjen a közfelfogás, hogy még az erkölcsstanokban is a képzelet szerepeljen a valóság helyett, s a tulvilági meggyalázás félelem gondolata inkább, mint a szigorú testi fenytéstől való rettegetés tartsa vissza az egyéneket a rossztól.

Látszik ebből egyszersmind az is, hogy az egyipti vallás valóságos rémrendszer módjára (mely a papok okos találmánya volt) tartotta fogva az egyén szabad akaratát.

Igazolni fogja ez állításunkat az ugynevezett halotti bíraskodás mibenlétének megvizsgálása.

(Folyt. következik.)

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMÉR.

H I R D E T É S E K.

Haszonbérbeadás.

A gróf Keglevich családnak
Sztropkón, Zemplénmegyében.

az eperjesi vasuti állomáshoz 6, és a homonnaihoz is 6 mértföldnyire helyezett

480 holdnyi tagosított birtoka,
lak- és gazdasági épületekkel

1878. jan. 1-ső napjától, vagy április 1-től 1882. évi október 1-jéig

haszonbérbe kiadó.

A feltételek vagy én nálam alólírottánál **Pusztá-Fabiánon** Csongrád-megyében, (posta Szentés,) vagy **Werner Gyula** ügyvéd urnál **Varránón**, Zemplénmegyében megtudhatók; hova a vállalkozók ajánlataikat folyó évi márczius 1-jéig benyújthatják.

Báró Maasburg Sándor,

mint az osztatlan gróf KEGLEVICH család meghatalmazottja.

1—3

Hirdetmény.

A „Sárospataki népbank, mint szövetkezet“

évi rendes

KÖZGYŰLÉSE

folyó 1878. évi január 29-ik napján délelőtt 9 órakor fog Sáros-Nagy-Patakon a városküzánál megtartani;

míróli a szövetkezet t. tagjai ezennel értesítettek.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentése a lefolyt 1877. évi üzlet eredményéről.
2. Ennek alapján a mérleg megállapítása, s a tiszta nyereségny felosztása iránti intézkedés.
3. Egy felügyelő bizottsági tagnak választása tükös szavazat után.
4. Az alapszabályok 33-ik §-a értelmében esetleg teendő indítványok tárgyalása.

Kelt Sárospatakon, 1878. január 5.

A „Sárospataki népbank mint szövetkezet“ igazgatósága.

2—2

H.

1878. évi

322. mell.

Előfi

Egész évr
Félévre
Negyedévr
Közszégek
nak eg

Bérmentle
mert keze
Kézirat

Egyes szá

A nyilt-t
mond

A tokaj

A to
nyomor é
nek egyed
fogult mi
radottság
azon meg
folytatott
jok a leg
szóket ha
veszteglé
vetett re
kodás, s
velési re
vannak
lására.

Tok
tult szőlő
által vé
szaporítá

Ez
nek el?

El
kal beté
szaporod
ket haj
által a j
nak, s i
hogya
fajoknal
termők.
szaporit

M
azon faj
mint m
másfelő
tása ál
ágazó
föld al
rostos
tápany
növény
ámde;
évek s

A
hogya
fejre n
vessző
termés
jok: m
ka" fe
termés
Lun e
ször e
den é

rülmé
lésben
szőlőb
men k
talata
lyesne
kezdil
által
vanna